

Folketingets Social- og Ældreudvalg

Holmens Kanal 22
1060 København K
Telefon 33 92 93 00
sm@sm.dk
www.sm.dk

Sagsnr.
2021-8750

Doknr.
498028

Dato
10-01-2022

Folketingets Social- og Ældreudvalg har d. 22. december 2021 stillet følgende spørgsmål nr. 130 (alm. del) til social- og ældreministeren, som hermed besvares. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Jakob Sølvhøj (EL).

Spørgsmål nr. 130:

"Vil ministeren oplyse om mulighederne for borgere med Huntingtons sygdom for at få betalt transport, hvis de bor på et specialcenter for borgere med denne sygdom, når de f.eks. skal besøge familiemedlemmer i forbindelse med ferier, weekendophold o.l.?"

Svar:

Serviceoven indeholder to bestemmelser, hvorefter der kan ydes hjælp til dækning af befordringsudgifter, hvis betingelserne angivet i disse bestemmelser i øvrigt er opfyldt. Det drejer sig om servicelovens § 117 om støtte til individuel befordring og § 100 om hjælp til dækning af nødvendige merudgifter ved den daglige livsførelse. Begge bestemmelser er målrettet personer med varigt nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne. Personer med Huntingtons sygdom vil efter en konkret vurdering af sygdommens følger kunne være omfattet af bestemmelse personkreds.

I henhold til servicelovens § 117 kan kommunalbestyrelsen yde tilskud til personer, som på grund af varigt nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne har behov for befordring med individuelle transportmidler. En afgørelse efter bestemmelsen kan ikke påklages til Ankestyrelsen, hvorfor det udelukkende er kommunens vurdering, om der skal ydes tilskud efter bestemmelsen.

Dækkes udgifter til befordring ikke efter anden lovgivning eller efter servicelovens § 117, skal kommunalbestyrelsen tage stilling til, om der kan ydes støtte efter servicelovens § 100. Denne bestemmelse giver mulighed for at yde hjælp til dækning af nødvendige merudgifter ved den daglige livsførelse til personer mellem det fyldte 18. år og folkepensionsalderen. Støtten gives til personer med varigt nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne og kan bl.a. omfatte merudgifter til befordring.

Der er ikke bestemte grænser for, hvor meget støtte der kan ydes til befordring efter § 100. Det beror på en konkret vurdering af f.eks. afstanden fra borgerens hjem til fritidsaktiviteter, families hjem, venners hjem, uddannelse, almindelig fritidsaktivitet osv. Bestemmelsen dækker udelukkende de merudgifter til befordring, der ligger udover, hvad personer uden handicap på samme alder og i samme livssituation har.

Kommunalbestyrelsens afgørelse om hjælp til dækning af merudgifter efter servicelovens § 100 kan påklages til Ankestyrelsen.

Ud over mulighederne for befordring efter §§ 100 og 117 i serviceloven kan et botilbud stille befordring til rådighed til beboerne på botilbuddet som led i det konkrete botilbuds ydelse til beboerne. Der er ikke hjemmel i serviceloven til, at botilbuddet kan opkræve særskilt betaling for befordring, hvorfor udgifterne hertil skal rummes inden for botilbuddets øvrige omkostninger.

Med venlig hilsen
Astrid Krag